

FOAIE PAROHIALĂ IUNIE 2020

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro

Sacramentul Sfintei Preoții

Preotul valid hirotonit, atunci când celebrează Sfintele Taine se bucură de capacitatea de a acționa prin puterea lui Cristos însuși, pe care îl reprezintă; el acționează *in persona Christi Capitis* (acționează în persoana lui Cristos Capul). Prin slujirea celui hirotonit, îndeosebi aceea a episcopilor și a preoților, prezența lui Cristos în calitate de Cap al Bisericii se face văzută în mijlocul comunității credincioșilor (LG 21).

Nu știu dacă ați observat că despre Sacramentul Ungerii bolnavilor a venit rândul să vorbim chiar în luna mai, când în parohia noastră, în mod obișnuit, pe data de 13, celebrăm Ziua bolnavului, iar **Sacramentului Sfintei Preoții i-a venit rândul în această lună – iunie, în care se sfințesc preoții și în care se celebrează și Ziua Mondială de Rugăciune pentru Sfințirea Preoților! Coincidență sau Providență!?** Eu consider că atunci când vrei și te străduiești să împlinești voința lui Dumnezeu, El îți arată și semne clare... prin bucuriile sufletești pe care ți le oferă!

Sacramentul Preoției, împreună cu sacramentul Căsătoriei, sunt rânduite spre mântuirea aproapelui și se numesc sacramentele slujirii celorlalți; ele conferă o misiune specială în Biserică și slujesc la edificarea Poporului lui Dumnezeu.

Isus aseamănă vocația cu un turn pe care cineva este hotărât să-l zidească (cf. Lc 14, 28). Mai întâi stă și cugetă dacă are posibilitatea să-l termine „Pentru ca nu cumva, punând temelii și neputând să-l termine, toți cei care-l văd să înceapă a-l lua în râs” (Lc 14, 29). Turnul măreț al Sfintei Preoții este o zidire

a lui Dumnezeu, dar care presupune și resursele din partea noastră.

Cei care merg pe acest drum - al Preoției - de obicei au parte de o educație aleasă din partea unei familii creștine, merg în locuri speciale, Seminarele, pentru a descoperi dacă e în ei o putere superioară - harul vocației - care să-i facă să renunțe la cele mai legitime lucruri și să se consacre iubirii lui Cristos și Bisericii sale.

Sfânta Preoție este prefigurată și pregătită încă din Vechiul Testament, prin preoția levitică, pusă să mijlocească „pentru oameni în relațiile cu Dumnezeu, ca să ofere daruri și jertfe pentru păcate” (Evrei 5,1). **Toate prefigurările preoției din Vechiul Testament își găsesc împlinirea în Cristos, „unicul mijlocitor între Dumnezeu și oameni”** (1Tim2,5). Isus Cristos, prefigurat de Melchisedec, „preot al Dumnezeului celui Preaînalt” (Gen14,18), este „sfânt, nevinovat, nepătat” (Evrei 7,26), care printr-o singură jertfă, adică prin jertfa unică a Crucii sale, „a dus pentru totdeauna la desăvârșire pe cei care se sfințesc” (Evrei 10,14). Așadar, preoția unică a lui Cristos se face prezentă prin preoția ministerială, fără ca unicitatea preoției lui Cristos să fie știrbită: „Într-adevăr, Cristos este singurul preot adevărat, ceilalți nefiind decât slujitorii lui”.

Sfânta Scriptură ne spune că Domnul a făcut din toți „Împărație de preoți pentru Dumnezeu Tatăl”. Comunitatea credincioșilor este, astfel, sacerdotală. Aici este vorba de preoția comună sau baptismală, pe care o are oricine a primit Botezul. Credincioșii își exercită preoția baptismală prin participarea, fiecare potrivit propriei vocații, la misiunea lui Cristos, Preot, Profet și Împărat. Credincioșii primesc această consacrare în sacramentul Botezului și al Mirului.

Preoția ministerială sau ierarhică a episcopilor și a preoților, despre care vorbim aici, și preoția comună a tuturor credincioșilor, diferă una de alta în esență, chiar dacă sunt orânduite una pentru alta și participă amândouă, în modul lor specific, la unica Preoție a lui Cristos (Lumen gentium - LG 10).

„Slujirea bisericească instituită de Dumnezeu este exercitată, în diferite ordine, de cei care încă din Antichitate au fost numiți Episcopi, Preoți, Diaconi” (LG 28). Sf. Ignațiu de Antiohia spunea încă din perioada post-apostolică: „Se cuvine ca toți să-i respecte pe diaconi ca pe Isus Cristos însuși; pe episcopi, ca pe chipul Tatălui, și pe preoți, ca senatul lui Dumnezeu și adunarea apostolilor: fără ei nu există Biserică”.

Preoția ministerială, deși presupune sacramentele inițierii creștine, este totuși conferită printr-un sacrament deosebit, prin care preoții, în virtutea ungerii Duhului Sfânt, sunt însemnați cu un caracter special, și astfel sunt făcuți asemenea chipului lui Cristos Preotul, așa încât să poată acționa în persoana lui Cristos Capul (*Presbyterorum Ordinis* 2).

Episcopatul - plinătatea sacramentului Preoției

Conform Tradiției Bisericii, printre diferitele slujiri care se exercită în Biserică încă din primele timpuri, pe primul loc este episcopatul. Episcopii, printr-o succesiune neîntreruptă de la origini, sunt vlăstare din trunchiul apostolic (LG 20). **Prin consacrarea episcopală este conferită plinătatea sacramentului Preoției, pe care uzanța liturgică a Bisericii și glasul Sfinților Părinți o numesc Preoție supremă, culmea slujirii sacre (LG 21).** Episcopul are funcția de a sfinți, de a învăța și de a conduce; impunerea mâinilor și cuvintele consacării conferă harul Duhului Sfânt

și imprimă un caracter sacru, astfel încât episcopii, în mod extraordinar și vizibil, țin locul lui Cristos Învățător, Păstor și Mare Preot (LG 21).

Preotul - colaborator al episcopului

În exercitarea puterii lor, preoții depind de episcopi și sunt uniți cu aceștia în demnitatea sacerdotală, în virtutea sacramentului Preoției, ei fiind consacrați pentru a propovădui Evanghelia, pentru a-i păstori pe credincioși și pentru a celebra cultul divin, ca adevărați preoți ai Noului Legământ (LG 28).

Înțelepți colaboratori ai ordinului episcopal, ajutoare și instrumente ale acestuia, chemați să slujească poporul lui Dumnezeu, preoții alcătuiesc împreună cu Episcopul lor o unică preoție, distribuită, desigur, pentru îndeplinirea a diferite îndatoriri. În fiecare comunitate locală de credincioși, preoții îl fac, într-un fel, prezent pe Episcop, căruia i se asociază cu suflet fidel și generos, luându-și asupra lor partea ce le revine din îndatoririle și preocupările acestuia și îndeplinindu-le zilnic cu toată grija (LG 28).

Diaconul - „pentru slujire”

Diaconii se află pe treapta inferioară a ierarhiei preoțești. Ei au primit impunerea mâinilor „nu pentru preoție, ci pentru slujire” (LG 29). Pecetea („characterul”) pe care ei o primesc și pe care nimic nu o poate șterge, îi face asemenea chipului lui Cristos care s-a făcut „diacon”, adică slujitorul tuturor (Mc 10,45; Lc 22,27). Misiunea diaconilor este de a-i asista pe episcop și pe preoți la celebrarea misterelor divine, mai ales a Euharistiei, să distribuie Euharistia, să asiste la Căsătorie și să o binecuvânteze, să celebreze Botezul, să proclame Evanghelia și să predice, să săvârșească ceremoniile funeraliilor și să se dăruiască diferitelor opere de caritate.

Celebrarea sacramentului Preoției

Cele trei hirotoniri: a episcopului, a preotului și a diaconului - au ca rit esențial impunerea mâinilor de către episcop și rugăciune specifică de consacrare, prin care se cere de la Dumnezeu revărsarea Duhului Sfânt și a darurilor sale, potrivit cu slujirea pentru care este hirotonit candidatul.

Episcopii și preoții sunt uniți cu Sfânta Crismă, semn al ungerii speciale a Duhului Sfânt, ce face rodnică slujirea lor.

Episcopului, la consacrare, i se pun în mâini Evangheliarul, inelul, mitra și crucea, ca semn al misiunii lui apostolice de a vesti Cuvântul lui Dumnezeu, al fidelității lui față de Biserică, mireasa lui Cristos, al misiunii lui de păstor al turmei Domnului. **Preotului** i se pun în mâini patena și potirul, „ofranda poporului sfânt”, pe care este chemat să o înfățișeze lui Dumnezeu. **Diaconului** i se pune în mâini Evangheliarul, pentru a arăta că a primit misiunea de a vesti Evanghelia lui Cristos.

De la începuturi, slujirea conferită prin hirotonire a fost dată și exercitată în trei trepte: episcopi, preoți și diaconi. **Slujirile conferite prin hirotonire sunt de neînlocuit pentru structura organică a Bisericii: fără episcopi, preoți și diaconi nu putem vorbi de Biserică** (Sf. Ignațiu de Antiohia). Slujitorii hirotoniți își exercită slujirea față de Poporul lui Dumnezeu prin învățătură (*munus docendi*), prin cultul divin (*munus sanctificandi*), prin conducerea pastorală (*munus regendi*).

Și pentru a-și exercita cu fidelitate și iubire slujirea lor, preoții au nevoie de rugăciunea Poporului care le-a fost încredințat spre păstorie. De aceea vă îndemnăm să nu încetați să vă rugați pentru preoți, cerând de la Dumnezeu să aveți preoți buni și sfinți!

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

MERINDE PENTRU DRUM

Preoția nu este o carieră, ci este o vocație. Preoția a existat și există pentru a-i ajuta pe ceilalți să trăiască dimensiunea preoțească a vieții lor de creștini, pentru a deveni sacrificii vii, sfinte și bine plăcute lui Dumnezeu (Rom 12,1). Preoția este un dar al lui Cristos făcut Bisericii și fiecărui preot în parte, care acționează *in persona Christi*, Bunul Păstor. Secularizarea vocației de preot goleşte preoția de unica sa formă de mărturie: capacitatea unică pe care o are un preot de a intra în viața celui alt, prin care ființa umană este ajutată să se îndrepte către Dumnezeu. (Sfântul Ioan Paul al II-lea)

Trebuie să fiu eu mai întâi curat și apoi să curăț pe alții. Să fiu eu înțelept ca să înțelepțesc pe alții. Să fiu eu lumină, ca să luminez pe alții. Să fiu eu aproape de Dumnezeu, ca să apropiu pe alții. Să fiu eu sfânt, ca să sfîntesc pe alții.

(Sfântul Grigore de Nazianz, Cuvânt despre Preoție)

Un păstor bun, un păstor după inima lui Dumnezeu, este cea mai mare comoară pe care bunul Dumnezeu poate să o acorde unei parohii și unul dintre cele mai prețioase daruri ale milostivirii divine.

(Sfântul Ioan Maria Vianney)